

Βρυξέλλες, 27 Ιανουαρίου 2017
(OR. en)

5705/17

Διοργανικός φάκελος:
2016/0399 (COD)

CODEC 111
INST 39
JUR 44
JUSTCIV 16

ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας:	Για τον Γενικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο κ. Jordi AYET PUIGARNAU, Διευθυντής
Ημερομηνία Παραλαβής:	14 Δεκεμβρίου 2016
Αποδέκτης:	κ. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2016) 798 final
Θέμα:	Πρόταση ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για την προσαρμογή διαφόρων νομικών πράξεων στον τομέα της δικαιοσύνης οι οποίες προβλέπουν τη χρήση της κανονιστικής διαδικασίας με έλεγχο στο άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - COM(2016) 798 final.

συνημμ.: COM(2016) 798 final

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 14.12.2016
COM(2016) 798 final

2016/0399 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για την προσαρμογή διαφόρων νομικών πράξεων στον τομέα της δικαιοσύνης οι οποίες
προβλέπουν τη χρήση της κανονιστικής διαδικασίας με έλεγχο στο άρθρο 290 της
Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. Πλαίσιο της πρότασης

Παράλληλα με την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την προσαρμογή στα άρθρα 290 και 291 της ΣΛΕΕ μιας σειράς νομικών πράξεων που προβλέπουν τη χρήση της κανονιστικής διαδικασίας με έλεγχο, η παρούσα πρόταση αφορά την εναρμόνιση τριών νομοθετικών πράξεων στον τομέα της δικαιοσύνης που εξακολουθούν να παραπέμπουν στην κανονιστική διαδικασία με έλεγχο.

Οι εν λόγω πράξεις πρέπει να εναρμονιστούν με χωριστή πρόταση, δεδομένου ότι εκδόθηκαν με νομική βάση δυνάμει του τίτλου V του μέρους III της ΣΛΕΕ και, συνεπώς, δεν δεσμεύουν όλα τα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου δεν συμβιβάζονται με τις νομικές βάσεις των άλλων βασικών πράξεων. Και στις τρεις περιπτώσεις, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία επέλεξαν να δεσμεύονται, σύμφωνα με το πρωτόκολλο για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, που έχει προσαρτηθεί στη Συνθήκη, ενώ η Δανία δεν συμμετέχει, σύμφωνα με το πρωτόκολλο για τη θέση της Δανίας, που έχει προσαρτηθεί στη Συνθήκη.

Η Συνθήκη της Λισαβόνας τροποποίησε ουσιωδώς τη δομή όσον αφορά τις αρμοδιότητες που μπορούν να ανατεθούν στην Επιτροπή από τον νομοθέτη. Διακρίνει σαφώς μεταξύ, αφενός, πράξεων οιονεί νομοθετικής φύσεως και, αφετέρου, πράξεων που θεσπίζονται προς εκτέλεση των διατάξεων μιας βασικής πράξης. Παρέχει επίσης ένα εντελώς διαφορετικό νομικό πλαίσιο για κάθε τύπο πράξης.

Αντίστοιχες νομικές βάσεις είναι τα άρθρα 290 και 291 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής «ΣΛΕΕ») που θεσπίστηκαν με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, η οποία άρχισε να ισχύει την 1η Δεκεμβρίου 2009⁽¹⁾. Με τα εν λόγω άρθρα τροποποιούνται ουσιωδώς οι μέχρι τούδε γνωστές ως «διαδικασίες επιτροπολογίας».

Ο ορισμός των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, όπως απορρέει από την παράγραφο 1 του άρθρου 290, μοιάζει πολύ, από πλευράς διατύπωσης, με τον ορισμό των πράξεων οι οποίες, σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ², όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ του Συμβουλίου («απόφαση επιτροπολογίας»), υπάγονται στην κανονιστική διαδικασία με έλεγχο (ΚΔΕ) που προβλέπεται στο άρθρο 5α της εν λόγω απόφασης. Πράγματι, και στις δύο περιπτώσεις, οι εν λόγω πράξεις είναι γενικής ισχύος και συμπληρώνουν ή τροποποιούν ορισμένα μη ουσιώδη στοιχεία της νομοθετικής πράξης.

Για τον λόγο αυτόν, η αναθεώρηση της απόφασης επιτροπολογίας με τον κανονισμό 182/2011³ («κανονισμός επιτροπολογίας»), που εκδόθηκε βάσει του άρθρου 291 παράγραφος 3 ΣΛΕΕ περί εκτελεστικών αρμοδιοτήτων, δεν περιέλαβε το άρθρο 5α της απόφασης επιτροπολογίας. Ως εκ τούτου, το άρθρο 5α με το οποίο θεσπίζεται η ΚΔΕ έπρεπε να διατηρηθεί σε ισχύ προσωρινώς για τους σκοπούς των ισχυουσών βασικών πράξεων που παραπέμπουν στο εν λόγω άρθρο.

¹ ΕΕ C 306 της 17.12.2007

² ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

³ ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

Κατά συνέπεια, η ΚΔΕ εξακολουθεί να εμφανίζεται στις τρεις υπάρχουσες βασικές πράξεις που καλύπτονται από την παρούσα πρόταση και εξακολουθεί να εφαρμόζεται στις εν λόγω πράξεις (σύμφωνα με το άρθρο 5α της απόφασης επιτροπολογίας), έως ότου οι πράξεις αυτές τροποποιηθούν και προσαρμοσθούν ρητώς στη Συνθήκη της Λισαβόνας.

Κατά τον χρόνο εκδόσεως του κανονισμού 182/2011, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανέλαβε τη δέσμευση να επανεξετάσει τις διατάξεις που αφορούν τη διαδικασία αυτή, ώστε να γίνει η προσαρμογή τους σε εύθετο χρόνο σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁴. Η εναρμόνιση των εν λόγω πράξεων είχε προταθεί παλαιότερα από την Επιτροπή το 2013⁵, επίσης με χωριστή πρόταση, αλλά λόγω στασιμότητας των διοργανικών διαπραγματεύσεων επί των ζητημάτων αυτών, η Επιτροπή, όπως ανακοίνωσε στο πρόγραμμα εργασίας της για το 2015⁶, απέσυρε την πρόταση⁷.

Το ζήτημα της εναρμόνισης εξετάστηκε και πάλι κατά τις συζητήσεις σχετικά με την αναθεώρηση της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου⁸. Όλα τα θεσμικά όργανα αναγνώρισαν την ανάγκη εναρμόνισης και η Επιτροπή ανέλαβε τη δέσμευση να υποβάλει, έως το τέλος του 2016, νέα πρόταση για την εναρμόνιση των λοιπών νομοθετικών πράξεων που περιέχουν παραπομπές στην κανονιστική διαδικασία με έλεγχο. Η παρούσα πρόταση ανταποκρίνεται στη δέσμευση αυτή.

Ταυτόχρονα, η διοργανική συμφωνία και η, συνημμένη σε αυτήν, κοινή αντίληψη για τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις βελτιώνουν επίσης το πλαίσιο για τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις και με τον τρόπο αυτό ανταποκρίνονται στη βασική ανησυχία του Συμβουλίου, δηλαδή τη διαβούλευση με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, που εμπόδιζε συχνά την αποδοχή των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων εκ μέρους του Συμβουλίου. Η συμφωνία προβλέπει πλέον σαφή δέσμευση για συστηματική διαβούλευση με εμπειρογνώμονες από τα κράτη μέλη κατά την προπαρασκευή των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, συμπεριλαμβανομένων των διαβουλεύσεων σχετικά με το σχέδιο του κειμένου, ικανοποιώντας έτσι μία βασική προϋπόθεση για μια επιτυχή δεύτερη απόπειρα εναρμόνισης των παλαιών διατάξεων ΚΔΕ με τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Η δέσμευση αυτή περιλαμβάνεται τώρα ρητώς στις νέες τυποποιημένες ρήτρες που πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά τη σύνταξη των εξουσιοδοτήσεων προς την Επιτροπή. Η συμφωνία αναγνωρίζει επίσης σαφώς τον σημαντικό ρόλο της έγκαιρης συνεργασίας και ανταλλαγής απόψεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις. Επιβεβαιώνει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να λαμβάνει όλα τα έγγραφα συγχρόνως με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των σχεδίων κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, και προβλέπει συστηματική και πιο εύκολη πρόσβαση των εμπειρογνομένων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομένων της Επιτροπής που επεξεργάζονται τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις. Τέλος, η συμφωνία προβλέπει ότι η Επιτροπή μπορεί να προσκαλείται σε συνεδριάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (ή του Συμβουλίου), προκειμένου να υπάρξει περαιτέρω ανταλλαγή απόψεων κατά την επεξεργασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

⁴ EE L 55 της 28.2.2011, σ. 19

⁵ COM(2013) 452 final.

⁶ COM(2014) 910 final.

⁷ (2015/C 80/08), EE C 80 της 7.2.2015, σ. 17.

⁸ EE L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

Η προσαρμογή στο καθεστώς των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων δεν θίγει τις εκκρεμούσες διαδικασίες για τις οποίες έχει ήδη διατυπωθεί γνώμη από επιτροπή σύμφωνα με την απόφαση επιτροπολογίας.

2. Μέθοδος εναρμόνισης και κύρια στοιχεία της πρότασης

Το σημείο εκκίνησης για τον καθορισμό του **πεδίου εφαρμογής** της παρούσας πρότασης είναι οι νομικές πράξεις που καλύπτονται από τη σχετική νομοθετική πρόταση εναρμόνισης που ενέκρινε η Επιτροπή το 2013. Πράξεις για τις οποίες έχουν γίνει εν τω μεταξύ μεμονωμένες νομοθετικές προτάσεις δεν περιλαμβάνονται στην παρούσα πρόταση. Τούτο αφορά δύο πράξεις στον τομέα της δικαιοσύνης: τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής⁹ και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών¹⁰. Οι εν λόγω πράξεις έχουν εν τω μεταξύ εναρμονιστεί με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/2421 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1896/2006 για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής¹¹.

Στις προτάσεις εναρμόνισης του 2013, η **νομοθετική προσέγγιση** που επελέγη ήταν όχι η μεμονωμένη τροποποίηση των εν λόγω βασικών πράξεων, αλλά η γενική πρόβλεψη ότι οι παραπομπές στην ΚΔΕ που περιέχουν οι βασικές πράξεις πρέπει να νοούνται ως παραπομπές στο άρθρο 290 και αντιστοίχως στα άρθρα 290 ή 291. Στο πλαίσιο αυτής της προσέγγισης, κάθε επιμέρους βασική πράξη θα έπρεπε πάντοτε να διαβάζεται σε συνδυασμό με τον σχετικό κανονισμό «Omnibus», αν είχε εκδοθεί.

Δεδομένων των δυσχερειών που αντιμετώπιζε το Συμβούλιο όσον αφορά την εν λόγω τεχνική, η προσέγγιση που επιλέγεται στην παρούσα πρόταση είναι διαφορετική. Προτείνεται τώρα να τροποποιείται κάθε σχετική βασική πράξη. Πρόκειται για προσέγγιση ανάλογη με εκείνη που ακολουθήθηκε κατά την καθιέρωση των διατάξεων περί ΚΔΕ στο πλαίσιο παρόμοιων εργασιών το 2007¹². Ως εκ τούτου, σε κάθε βασική πράξη γίνονται ορισμένες τροποποιήσεις. Η εξουσιοδοτική διάταξη, ήτοι το κείμενο που περιέχει την ουσιαστική εξουσιοδότηση ΚΔΕ, αναδιατυπώνεται και ακολουθεί τη διατύπωση που συμφωνήθηκε στις τυποποιημένες ρήτρες για τα άρθρα με τα οποία ανατίθενται αρμοδιότητες. Το τυποποιημένο άρθρο σχετικά με την άσκηση της εξουσιοδότησης, ήτοι το διαδικαστικό άρθρο, προστίθεται σε κάθε βασική πράξη και διαγράφονται οι παραπομπές στην ΚΔΕ. Σε κάθε πράξη αναφέρεται ρητώς εάν η εξουσιοδότηση επιτρέπει την τροποποίηση της βασικής πράξης. Οι νέες τυποποιημένες ρήτρες που προβλέπουν διαβούλευση με εμπειρογνώμονες των κρατών μελών κατά την προπαρασκευή των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων περιλαμβάνονται πλέον σε κάθε βασική πράξη. Οι εξουσιοδοτήσεις δεν προβλέπουν τροποποιήσεις άλλων πράξεων.

Όσον αφορά την **επιλογή για εξουσιοδοτήσεις μεταξύ κατ' εξουσιοδότηση και εκτελεστικών πράξεων**, οι προτάσεις εναρμόνισης του 2013 λαμβάνουν ως δεδομένο ότι τα μέτρα που καλύπτονται από την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο κατ' αρχήν αντιστοιχούν

⁹ ΕΕ L 399 της 30.12.2006, σ. 1.

¹⁰ ΕΕ L 199 της 31.7.2007, σ. 1.

¹¹ ΕΕ L 341 της 24.12.2015, σ. 1.

¹² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1137/2008 (ΕΕ L 311 της 21.11.2008, σ. 1).

στα μέτρα τα οποία μπορούν να καλυφθούν με εξουσιοδοτήσεις κατά το άρθρο 290 της ΣΛΑΕΕ.

Το γενικό υπόβαθρο επί του οποίου στηρίζεται η νέα πρόταση είναι ότι η εκτίμηση που έγινε στις προτάσεις του Omnibus 2013 εξακολουθεί να ισχύει. Ούτε οι διαπραγματεύσεις για τον Omnibus 2013, ούτε η σχετική νομολογία¹³, ούτε το αποτέλεσμα της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου οδήγησαν σε νέα κριτήρια που θα συνηγορούσαν υπέρ μιας συνολικής εκ νέου αξιολόγησης.

Όσον αφορά τη **διάρκεια της εξουσιοδότησης**, η Επιτροπή προτείνει εξουσιοδοτήσεις με αόριστη διάρκεια. Κατά τις διαπραγματεύσεις για τις προτάσεις του 2013, τόσο το Συμβούλιο όσο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ήταν υπέρ καθορισμένης διάρκειας 5 ετών με αυτόματη ανανέωση μετά από έκθεση της Επιτροπής που θα υποβαλλόταν πριν από τη λήξη της εξουσιοδότησης. Στη νέα πρόταση, η Επιτροπή εμμένει στη θέση της ότι η αόριστη διάρκεια της εξουσιοδότησης δικαιολογείται από το γεγονός ότι ο νομοθέτης έχει τη δυνατότητα να ανακαλέσει την εξουσιοδότηση σε όλες τις περιπτώσεις και ανά πάσα στιγμή. Τέλος, με τη διοργανική συμφωνία υπάρχει επίσης μεγαλύτερη διαφάνεια σε σχέση με την κατ' εξουσιοδότηση πράξη, ιδίως μέσω του κοινού μητρώου για τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, το οποίο τα θεσμικά όργανα συμφώνησαν να καταρτίσουν έως το τέλος του 2017. Το μητρώο αυτό θα επιτρέψει την εύκολη επισκόπηση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που εκδίδονται βάσει όλων των πράξεων.

3. Νομική βάση, επικουρικότητα

Η παρούσα πρόταση στηρίζεται στις νομικές βάσεις των βασικών πράξεων που τροποποιούνται. Η παρούσα πρωτοβουλία συνδέεται αποκλειστικά και μόνο με τις διαδικασίες που εφαρμόζονται σε επίπεδο Ένωσης κατά τη θέσπιση πράξεων βασιζομένων σε νομοθετική εξουσιοδότηση.

¹³ Υπόθεση C-88/14, Επιτροπή κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, υπόθεση C-286/14, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Επιτροπής και υπόθεση C-472/12, Επιτροπή κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την προσαρμογή διαφόρων νομικών πράξεων στον τομέα της δικαιοσύνης οι οποίες προβλέπουν τη χρήση της κανονιστικής διαδικασίας με έλεγχο στο άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 81 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Συνθήκη της Λισαβόνας εισήγαγε διάκριση μεταξύ των αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή για την έκδοση μη νομοθετικών πράξεων γενικής ισχύος που συμπληρώνουν ή τροποποιούν ορισμένα μη ουσιώδη στοιχεία μιας νομοθετικής πράξης (κατ' εξουσιοδότηση πράξεις) και των αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή για την έκδοση πράξεων προς εξασφάλιση ενιαίων προϋποθέσεων για την εκτέλεση νομικά δεσμευτικών πράξεων της Ένωσης (εκτελεστικές πράξεις).
- (2) Τα μέτρα που δύνανται να καλύπτονται από την ανάθεση αρμοδιοτήτων, σύμφωνα με το άρθρο 290 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), είναι καταρχήν τα μέτρα που καλύπτονται από την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, την οποία προβλέπει το άρθρο 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου¹⁴.
- (3) Προηγούμενες προτάσεις σχετικά με την εναρμόνιση των διατάξεων που παραπέμπουν στην κανονιστική διαδικασία με έλεγχο με το νομικό πλαίσιο που θέσπισε η Συνθήκη της Λισαβόνας¹⁵ αποσύρθηκαν¹⁶ λόγω στασιμότητας των διοργανικών διαπραγματεύσεων.

¹⁴ Απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23).

¹⁵ COM(2013) 451 final, COM(2013) 452 final και COM(2013) 751 final.

- (4) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή συμφώνησαν, στη συνέχεια, επί ενός νέου πλαισίου για τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις στο πλαίσιο της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου της 13ης Απριλίου 2016¹⁷ και αναγνώρισαν την ανάγκη να εναρμονιστεί όλη η υφιστάμενη νομοθεσία με το νομικό πλαίσιο που θέσπισε η Συνθήκη της Λισαβόνας. Ειδικότερα, συμφώνησαν ως προς την ανάγκη να δώσουν ύψιστη προτεραιότητα στην ταχεία εναρμόνιση όλων των βασικών πράξεων που εξακολουθούν να παραπέμπουν στην κανονιστική διαδικασία με έλεγχο. Η Επιτροπή δεσμεύτηκε να εκπονήσει πρόταση για την εν λόγω εναρμόνιση έως το τέλος του 2016.
- (5) Οι εξουσιοδοτήσεις στις βασικές πράξεις που προβλέπουν τη χρήση της κανονιστικής διαδικασίας με έλεγχο πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 290 της ΣΛΕΕ και θα πρέπει να προσαρμοστούν στην εν λόγω διάταξη.
- (6) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να θίγει τις εκκρεμούσες διαδικασίες στο πλαίσιο των οποίων μια επιτροπή έχει ήδη διατυπώσει γνώμη σύμφωνα με το άρθρο 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.
- (7) Συνεπώς, οι σχετικές πράξεις θα πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι πράξεις που παρατίθενται στο παράρτημα τροποποιούνται σύμφωνα με το εν λόγω παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τις εκκρεμούσες διαδικασίες στο πλαίσιο των οποίων μια επιτροπή έχει ήδη διατυπώσει γνώμη σύμφωνα με το άρθρο 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

¹⁶ (2015/C 80/08), ΕΕ C 80 της 7.2.2015, σ. 17.

¹⁷ ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.